

Consciència de classe i fraternitat, bases de la nova cançó de Névoa

Estrenem "Paraula rodona" de Zeca Afonso interpretada i adaptada al català per Névoa | El nou disc de la intèrpret, 'Vol.2: Consciència de classe', surt a la venda aquest divendres i el presenta dissabte al festival BarnaSants

Névoa actuarà a l'Auditori Barradas de l'Hospitalet de Llobregat aquest dissabte 9 de març | Sergi Moro

Un dels discos que es publicaran aquest divendres de vaga feminista és el de la cantant **Névoa**, que a més es presentarà acte seguit al festival BarnaSants, just el dissabte a l'Auditori Barradas de l'Hospitalet de Llobregat. Avui tenim l'exclusiva d'estrenar una de les cançons de *Vol.2: Consciència de classe* (Temps Records, 2019), "Paraula rodona", cançó de **Zeca Afonso** adaptada al català i interpretada per Núria Piferrer, **Névoa**. Aprofitem per entrevistar la música arran de l'estrena d'aquest dijous.

Per què has interpretat i adaptat "Paraula rodona"?

"Paraula rodona" és l'adaptació al català de "Redondo vocábulo", una cançó preciosa de **Zeca Afonso**. A banda de ser una cançó molt bonica i amb una lletra molt suggerent, té la peculiaritat que va ser escrita des de la presó. En **Zeca** era un activista social i polític i, tot i que no va militar mai en cap partit, tenia vinculacions amb el Partit Comunista Portuguès. Ell és el compositor del "Grândola, vila morena", la cançó que va servir de senyal per iniciar la Revolució dels Clavells de Portugal, que va acabar amb la dictadura de Salazar l'any 1974. La lletra té un punt surrealista i jo sempre he pensat que la va escriure així per poder passar algun tipus de censura.

Per què el títol Vol.2: Consciència de classe?

Som i ens sentim classe treballadora amb en **Vicenç Solsona**. Jo em sento una treballadora de l'espectacle. Els meus repertoris sempre són temàtics (el destí, l'aigua, la poesia, Fernando Pessoa, el mite d'Orlando...), i ara el tema que volia tocar era sobretot el de la fraternitat. Per sort, en **Vicenç Solsona** hi va estar d'acord. En la meua vida privada sempre he estat molt militant, però no s'havia donat el fet de conjugar les dues coses, música i activisme. En **Vicenç** i jo parlem molt de les dues coses... De fet, gairebé parlem més de política que de música. I amb tot el que està passant a Catalunya, a l'Estat espanyol i arreu del món, pensem que l'únic que ens pot salvar és la consciència de classe, el saber que la immensa majoria dels éssers humans pertanyem al mateix grup social i desenvolupar més la nostra fraternitat.

Què t'agrada d'interpretar una cançó que han cantat Gemma Humet i Sílvia Pérez Cruz amb Toti Soler com "Cançó de suburbi", o fins i tot "Corrandes d'exili"?

Jo vaig ser professora de cant de l'Aula de Música Tradicional i Popular a Barcelona durant deu anys i aquestes dues cançons formaven part del repertori que ensenyava als meus alumnes. Són dues cançons precioses que encara no havien trobat el lloc en els meus concerts... fins ara. Jo necessito que els discos tinguin un fil conductor i no triar les cançons només perquè m'agraden. La "Cançó de suburbi" té una música meravellosa per a un poema d'en Sagarra que em fa pensar molt... és com una visió externa de les classes populars; en Sagarra és un espectador en una escena on els treballadors de la fàbrica són, als seus ulls, una mena d'herois. Les "Corrandes de l'exili" de Pere Quart les cantem en la versió d'**Ovidi Montllor** i estan dedicades a tota la gent que ha hagut de marxar del seu país per la seva ideologia.

La teua aportació heu més de la cançó portuguesa, i en aquest disc abordes "Construção", "Um homem na cidade", "Cantar para a lua" i "Redenção". Per què aquestes?

"Construção" té música i lletra del brasiler **Chico Buarque** i és una denúncia de la xacra de la sinistralitat laboral, és una forma poètica de denúncia. "Um homem na cidade" és un poema d'Ary dos Santos amb música de **José Luís Tinoco** i un cant a la Revolució dels Clavells. "Cantar para a lua" és un poema d'**Amália Rodrigues**, la gran referent del fado. La cançó és l'únic fado tradicional del disc i la cantem amb la melodia d'un *fado da defesa*. Em va agradar molt el text, que té un punt autobiogràfic, especialment quan l'**Amália** escriu: 'No sé res de les vostres normes, les normes no són per a mi'. "Redenção" és un fado-cançó que vam compondre en **Vicenç** i jo per a una sèrie que es diu "Matadero" i que actualment s'emet per Antena 3. Potser és la que està més allunyada de la temàtica del disc, però és la primera creació dels dos i volíem incloure-la... és més un *bonus track*.

T'agrada ser políglota quan cantes (cantes en català, portuguès, castellà, francès)?

El duet amb en Vicenç és un espai on podem explorar tots els gèneres que ens vingui de gust. L'única norma que tenim és que les cançons ens agradin a tots dos. Tinc la sort de parlar cinc idiomes i això m'ajuda a l'hora de cantar, perquè entenc el que estic dient i puc expressar-me i connectar millor amb el públic.

Com encares la presentació al BarnaSants del proper dissabte 9 de març?

Aquest concert ens fa molta il·lusió perquè presentem el fruit dels darrers mesos i parlarem de coses que sentim que són importants... Bàsicament, tocarem el repertori del disc més algunes cançons de repertoris anteriors que tenen a veure amb la temàtica que ens ocupa. Italo Calvino va escriure que els humans vivim en l'infern dels vius i que el que hem de fer és trobar allò que no és infern, donar-li espai i fer-ho créixer. Darrerament, quan miro les notícies penso que no estava gaire desencaminat. A la vida i a la música, volem ajudar a fer créixer aquests espais.